

Dido and Aeneas
Henry Purcell / Nahum Tate

Synopsis

Acte I: Het paleis van Carthago

Belinda, Dido's hofdame dringt er bij de machtige Koningin op aan om de zorgen over de toekomst van haar rijk opzij te zetten. De hele hofhouding is het met Belinda eens. Dido echter blijft zeer bezorgd: "Vrede en ik zijn vreemden voor elkaar". Zij maakt zich vooral zorgen over haar gevoelens voor de prins Aeneas, die zojuist is aangespoeld op haar kust. Zowel Belinda als de hofhouding dringen er bij Dido op aan om toch vooral met hem te trouwen – een oplossing voor zowel de verliefdheid van Dido als de onzekere toekomst van Carthago. Aeneas treedt het kasteel binnen en – aangemoedigd door het koor – overtuigt hij Dido om toch vooral zijn liefde te beantwoorden. Een triomfdans volgt en het paar gaat met de hele hofhouding op weg om te jagen in de bossen.

Acte II, Scene 2: Het bos, jachtafereel

Dido, Aeneas en hun hofhouding rusten uit van de jacht. Een storm, opgewekt door de heksen, breekt los. De hofhouding en Dido vluchten terug naar het kasteel en de wazige schim van de hoofdheks verschijnt aan de achtergebleven Aeneas in de vorm van Gods boodschapper Mercurius. Zij vertelt hem dat hij nog dezelfde nacht moet vertrekken. Aeneas besluit te gehoorzamen aan deze opdracht die volgens hem van god zelf komt. Tot slot dansen de heksen om hun overwinning te vieren.

Acte II, Scene 1: De grot van de heksen

De hoofdheks en haar medeheksen maken plannen om Dido te vernietigen. Zij willen een schim opwekken die Aeneas moet overhalen om Carthago te verlaten. In de verte zijn geluiden van de Koninklijke jacht hoorbaar en de acte eindigt met een echo dans waarin de heksen in hun grot - vandaar de echo - een storm oproepen om de jacht van Dido te verstoren.

Acte III: De haven

Een zeeman nodigt de andere Trojanen uit om te vertrekken in een gezamenlijk gezongen zeemanslied, gevolgd door een dans. De heksen, die zich vermomd als zeelui tussen de Trojanen begeven, bezingen hun overwinning: "het is gelukt, de koningin gaat ten onder". Zij maken nieuwe plannen om Aeneas te vernietigen op zee als deze eenmaal is uitgevaren. Zodra de hofhouding van Dido met de koningin opkomt, verdwijnen zij. Dido heeft dan al het angstige vermoeden dat Aeneas er tussenuit wil knijpen. Vol verachting wuift zij de excuses van Aeneas weg, maar als hij eenmaal vertrekt moet zij constateren dat er niets meer te redden is: "de dood moet komen nu hij weg is". Een koordeel gezongen door de hofhouding gaat vooraf aan het laatste recitatief en de laatste aria van Dido waarna ze sterft. De opera eindigt dan met een bedroefde hofhouding en dito dans: "Kom met hangende vleugels, cupidootjes, en strooi rozen over haar graf..."

